

НЕДѢЛА ПѢСТИ ОТЪ ПОСТЫТИ

**Я єже сѣсти ѿдеснѹю менѣ и ѿшѹю менѣ, нѣсть
моѣ дѣти, но и мже оѹготовано єсть.**

(Марк. гл. 10 ст. 40.)

ЗА РІАТЪ.

Человѣцити, които во обще сѫ несправедливи даватъ почеститы тамо, гдѣто гы води или пріятелството, или сродството. Богъ, който естественно є справедливъ, дава почеститы тамо, гдѣто има достойнството. Между хората сѫ почитатъ пріятелъти, или сродницити; а при Бога сѫ почитатъ достойнити; там є самата оутѣха, којто имѣтъ добродѣтелниты хора, когато тѣ, или сѫ презыратъ, или отритиватъ отъ человѣциты, да очакватъ наградата на добродѣтель-та си отъ Бога. Тъй ни го казка явно Іисусъ Христосъ нашъ въ днешнето сва-
щенно Евангелие. Той възлиза въ Іерусалимъ, гдѣто отхожда за да сѫ распнѣ; Іакова, и Іоанна, сыновети Зеведееви гы блазни, че той о-
тива тамъ за да сѫ въцари, и побѣдени отъ честолюбіе първенцъ про-
вождатъ майка си за да ходатайствуватъ, послѣ сѫ представляватъ и тѣ сами: Искамы, казватъ, кога сѫ въцаришъ, надъ Израилъ, е-
динитъ отъ насъ да сѣдне отъ десната, а дрѹгыятъ отъ лѣвата ти
страна; да бѫдемъ и ный съпричастници на царството ти: „Хо-
ше-
ва, да єдінъ ѿдеснѹю тебѣ, и єдінъ ѿшѹю тебѣ, сѫде-
ва во славѣ твоїй;“ Изъ какви человѣци сѫ Іаковъ, и Іоанъ? прі-
атели Христови, сродници Христови, и Христосъ какво имъ отговорѣ?
не знаете, какво просите: „Не вѣста чесъ прѣсита.“ Изъ съмъ
праведенъ сѫдїа, не давамъ почеститы споредъ мнѣнїето си; не почи-
тамъ или пріятели, или сродници; почитамъ достойниты. Въ моето
царство, който сѫ трѹди, прїема награда; който пострада, прїема вѣ-
ненецъ; който сѫ гави достоенъ, има славата: „Я єже сѣсти ѿ-
деснѹю менѣ, и ѿшѹю менѣ; нѣсть моѣ дѣти, но и мже оѹ-
готовано єсть.“ Изъ кой не иска да сѫ трѹди? Кой не иска, да
сѫ подвизае, за да спечали царството Христово, което нѣма цѣна, за-
щото є безцѣнно? Което нѣма край, защото є вѣчно? толко трѹдове,